
PROGRAM 19. KVIRINOVIH POETSKIH SUSRETA

Petak / 5. lipnja

20 h / DODJELA NAGRADA / Matica hrvatska Sisak

Delimir Rešicki, dobitnik nagrade za ukupan doprinos hrvatskom pjesništvu,

Nataša Nježić: *Soba 99*, dobitnica nagrade za najbolju knjigu poezije.

Laureate će predstaviti Krešimir Bagić, Davor Šalat, Lada Žigo i Darija Žilić.

21,30 h / POETSKO GLAZBENA VEČER / Siscia jazz club

Sudjeluju: Krešimir Bagić, Lana Derkač, Marija Dejanović, Nikolina Dolfić, Stanislava (Staša) Nikolić Aras, Nataša Nježić, Siniša Matasović, Želimir Periš, Božidar Petrač, Delimir Rešicki, Davor Šalat, Luka Tripalo, Darija Žilić, Lada Žigo i Damir Kukuruzović Trio.

Subota / 6. lipnja

11 h / PROMOCIJA KNJIGE POEZIJE / Matica hrvatska Sisak

Siniša Matasović: Sisak se uspješno pretvara da spava

Knjigu će predstaviti urednik Davor Šalat.

Delimir Rešicki rođen je 1960. u Osijeku. Poeziju, prozu, književnu kritiku i esejistiku, kao i medijsku publicistiku počeo objavljivati početkom osamdesetih godina u svim važnijim hrvatskim časopisnim i drugim publikacijama. Prevođen je na brojne jezike - njemački, engleski, talijanski, francuski, švedski, španjolski, mađarski, poljski, slovački, ruski, bugarski, makedonski i slovenski. Pjesničkim, proznim i esejističkim tekstovima zastupljen u brojnim antologijama, pregledima i panoramama suvremene hrvatske poezije, proze i esejistike, kao i u nekoliko internacionalnih antologija i pregleda europske i svjetske poezije.

Objavio je knjige pjesama: Gnomi, 1985., Sretne ulice, 1987., Die die my darling, 1990., Knjiga o anđelima, 1997.), Ezekijelova kola, Zagreb, 1999., Aritmija, 2005., Meghalni a pandakkal, (izbor) 2008., Arrhythmie, Wien, 2008., Crne marama (izbor) 2008.

Dobitnik je mnogobrojnih nagrada od kojih treba istaknuti Duhovno hrašće, 1997. i 2005., Povelja uspješnosti "Julije Benešić", 1998., Kiklop, 2005., Godišnja nagrada "Vladimir Nazor", 2006., Hubert Burda Preis, 2008. (uz Valžynu Mort i Tadeusza Dabrowskog), Goranov vijenac 2011 i druge.

Svjetlaci

Gledao sam ih cijeloga života.
Te svjetlace. Što su mi u nesanici
oduvijek lelujali pred očima.
Poput tisuća novorođenih meduza
čiji su se klobuci skrili u tvoje srce.
Poput pregrijanoga zraka
na cesti, u ljetnoj omari
u kojoj plešu nevidljive, mrtve vojske.
Nesanica je zarazna bolest.
Prenosi se snijegom. Kada u njemu

zakorača bilo čija zakasnjela ljubav
i zauvijek zaluta u bjelini

ona koja ni na što više nema prava
ona koja je moja, ta čista
suštinska tjeskoba, glazba sfera
athanor danza, to planinsko zimsko sunce
koje je zakasnilo na vlastito jutro.

Svjetlaci ti se znavijek smiju u oči.

Nikada ih nećeš dodirnuti.

Kada zakoračiš prema naprijed
oni za korak natrag
potonut u njezinu će kosu.

Kada sklopiš oči
priđu i raspu se
poput mahovine
s unutarnje strane kapaka
na niski bijeli zid
iza kojega je češljugar
u kljunu s dalekih polja
donio gnjilo zrno žita.

I mi ćemo jednom postati svjetlaci.

Iz teške, ledene kočije na nebu
visoko iznad oblaka
bacat će nas posvuda
naše vlastite, mrtve ruke
da ti otmemo san
jedan po jedan.

Nataša Nježić rođena je 1980. godine u Banjaluci. Završila je gimnaziju u Sisku i diplomirala na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Objavljivala poeziju u časopisima Poezija, Riječi, Zarez, u Zborniku Mlada sisačka poezija. Autorica je zbirke poezije *Srebrna ljuljačka*, Matica hrvatska Sisak, 2010.

JEDAN

Nominativ je uvijek težio ovoj brojci,

Suma sumarum svih uskrsnuća.

99 rođenja i jedna smrt koja ne može poreći ovih 99 života.

Što vam tu nije jasno?

Ovaj jedan.

Ne brinite, to će proći,

kao što sve prolazi kad izađete iz sobe 99.